

OBSAH

Úvod.	7
I. Cestou po Evropě	13
I. 1. Italské státy.	13
Benátky	16
Florencie a Siena	24
Řím	32
Turín.	41
I. 2. Francie.	48
I. 3. Jižní Nizozemí a španělské državy na pomezí Francie a Svaté říše římské	68
I. 4. Spojené Nizozemí.	80
I. 5. Méně významné a dočasně přitažlivé cíle	92
Španělsko (a Portugalsko).	93
Anglie.	100
Lotrinsko a Bar.	108
Německé země – tranzitní území?	114
Dánsko a Švédsko.	116
II. Tucet kavalírských cest české a rakouské šlechty z let 1620–1750. . .	119
II. 1. Až do Španělska: Oldřich František Libštejnský z Kolovrat (1622–1625, 1626–1628).	119
II. 2. Zmařená investice: Matyáš Ferdinand Berka z Dubé (1639–1640?) . .	123
II. 3. Luterán v katolickém světě: Johann Sigmund z Hardeggu (1646–1650).	129
II. 4. Dilema mladších bratrů: Být, či nebýt duchovním? Maxmilián z Trauttmansdorffu (1651–1656)	133
II. 5. Sebevědomý sirotek na královských dvorech: Arnošt František z Kounic (1664–1666).	136
II. 6. Potíže s nezdárným knížetem: Ferdinand August z Lobkovic (1673–1674, 1675–1676).	140

II. 7.	Nelehké dospívání obézního hraběte: Franz Julius Verdugo (1681–1683)	144
II. 8.	Kavalír, který nerad četl: Johann Nicolas St. Julien (1695–1699) . . .	149
II. 9.	Těžké časy kavalírů během války o španělské dědictví: Jan František Antonín z Götzenu (1710–1714)	154
II. 10.	Na pokraji bankrotu: František Leopold a Karel Jakub Buquoyové (1726–1731).	159
II. 11.	Učit se, učit se, učit se: Václav Antonín z Kounic (1731–1734) . . .	164
II. 12.	Patriotizace kavalírské cesty: Prokop Vojtěch Černín z Chudenic (1744–1746).	170

III. Rodiče, hofmistři, kavalíři: Rozdíly ve vnímání kavalírských cest. . 178

III. 1.	Pohled z dálky: Rodiče a poručníci	179
III. 2.	Pohled z blízka: Hofmistři a komorníci.	205
III. 3.	Na vlastní kůži: Dospívání na kavalírské cestě	230

Závěr: Kavalírské cesty mezi renesancí a osvícenstvím 254

Poznámky 266

Přílohy

1.	Abecední soupis analyzovaných kavalírských cest české a rakouské šlechty (1620–1750).	356
2.	Chronologický seznam analyzovaných kavalírských cest šlechty z českých a rakouských zemí (1620–1750), o nichž jsou k dispozici jiné zprávy než jen matriční záznamy (instrukce, korespondence, deníky, účty). . . .	395
3.	Cílové země cest mladých šlechticů z Čech, Moravy a obojích Rakous (1620–1750)	398
4.	Skladba šlechticů z Čech, Moravy a Rakous a jejich hofmistrů na univerzitě v Leidenu (1720–1739)	403

Seznam pramenů a literatury. 407

Seznam vyobrazení 429

Summary. 434

Rejstřík osobních jmen a místních názvů 436